

Силабус навчальної дисципліни «Художнє текстотворення у світлі сучасних інтерпретативних теорій»	
Напрямок підготовки	Доктор філософії
Галузь знань	03 Гуманітарні науки
Спеціальність	035 Філологія
Освітньо-наукова програма	Філологія у вимірах сьогодення: мовознавство, літературознавство, перекладознавство
Статус дисципліни	Дисципліна вільного вибору аспіранта
Мова навчання	Українська
Семестр	III
Кількість кредитів ЄКТС	3
Форма підсумкового контролю	Залік
Викладач	Наталія ФІЛОНЕНКО, доктор філологічних наук, доцент, завідувач кафедри романської і новогрецької філології та перекладу КНЛУ.
Анотація навчальної дисципліни	<p>Освітній компонент вільного вибору аспіранта «Художнє текстотворення у світлі сучасних інтерпретативних теорій» покликаний сформулювати у здобувача вищої освіти за третім (освітньо-науковим) рівнем основи системних теоретико-методологічних і практичних знань із лінгвопоетологічної проблематики; удосконалити вміння аналізувати україномовний, франкомовний та/або англкомовний емпіричний матеріал у когнітивно-прагматичному ракурсі, вміння критично осмислювати різні точки зору з позицій сучасних текстоцентризованих студій. Аспіранти 1 курсу покращують здатність професійно застосовувати поглиблені знання з обраної філологічної спеціалізації: мовознавства / літературознавства / перекладознавства та оперувати спеціальною термінологією в обраній галузі філологічних досліджень, що дає змогу застосовувати конструктивно-планувальні, комунікативно-навчальні, організаційні, розвивально-виховні та дослідницькі компетентності протягом всього життя та брати участь у наукових семінарах, конференціях, наукових гуртках, дискусіях в галузі лінгвістики, літературознавства та перекладознавства.</p> <p>Освітній компонент «Художнє текстотворення у світлі сучасних інтерпретативних теорій» є вибірковою дисципліною. Вона містить 1 тематичний модуль: Художнє текстотворення: лінгвокогнітивний і прагматичний аспекти. Лінгвонаративні стратегії побудови художнього тексту. Зміст модуля розкривається у процесі вивчення шести відповідних тем та основних понять до них: Тема 1. Принципи художнього текстотворення у світлі когнітивно-поетологічних і семіотичних студій. <i>Основні поняття з теми:</i> концепція текстотвірної діяльності автора, наративна структура (форма) тексту, наративна схема тексту. Тема 2. Концептуальні системи автора і читача. Феномен авторської наративної ідентичності. <i>Основні поняття з теми:</i> ідентичність, наративна ідентичність письменника, наратор vs автор. Тема 3. Когнітивно-наративна тектоніка художнього дискурсу: наративні техніки, тактики і прийоми. <i>Основні поняття з теми:</i> лінгвонаративна сценографія художнього твору, наративна модель як деякий прототипний патерн твору, художній вимисел, членування художнього світу. Тема 4. Лінгвонаративна композитність художнього тексту. <i>Основні поняття з теми:</i> синтез, техніки бриколажу. Тема 5. Методологічні засади вивчення лінгвонаративного текстотворення (на матеріалі французького художнього дискурсу XVIII—XXI століть). <i>Основні поняття з теми:</i> методологічні принципи наративного, когнітивно-поетологічного і семіотико-наративного аналізів художнього тексту. Тема 6. Інтермедіальні механізми художнього текстотворення (на матеріалі французького художнього дискурсу XVIII—XXI століть). <i>Основні поняття з теми:</i> можливі світи,</p>

	інтермедіальність, симулякр, симулякризація художнього світу. Підсумковою формою оцінювання результатів вивчення дисципліни є залік.		
Загальний обсяг (відповідно до робочого навчального плану)	<u>3</u> кредити ЄКТС; <u>90</u> год., у тому числі:		
		Денна/вечірня форма навчання	Заочна форма навчання
	лекції	20 год.	6 год.
	семінарські заняття	10 год.	4 год.
	практичні заняття	–	–
	консультації	–	–
	самостійна робота	60 год.	80 год.
Передумови до вивчення або вибору навчальної дисципліни	<p>Для успішного засвоєння дисципліни вільного вибору аспіранти повинні володіти знаннями в галузі лінгвістики, лінгвонаратології, літературознавства, стилістики, інтерпретації тексту, лінгвопрагматики. Знання та навички, отримані в результаті вивчення таких дисциплін, створюють необхідні передумови для засвоєння освітнього компоненту «Художнє текстотворення у світлі сучасних інтерпретативних теорій» і мають високу ступінь кореляції з ними.</p> <p>Аспіранти повинні <i>знати</i> методологію й методи наукового дослідження текстів різних жанрів в імплікаційному та експлікаційному аспектах із позицій сучасних лінгвістичних парадигм; загальні наукові категорії відносно методів лінгвопоетологічного, лінгвоконцептуального та лінгвопрагматичного аналізів художнього текстотворення, а також <i>вміти</i>: здійснювати обробку та критичний аналіз наукової літератури з досліджуваної проблематики; використовувати у професійній діяльності знання про лінгвокогнітивні особливості художнього текстотворення; бути ознайомленими з нормативно-довідковими матеріалами щодо вимог державних стандартів України про порядок виконання наукового дослідження та правила оформлення його результатів.</p>		
Мета вивчення дисципліни	<p>Підготувати висококваліфікованого й конкурентноспроможного фахівця зі ступенем доктора філософії за спеціальністю 035 Філологія шляхом формування у здобувача вищої освіти за третім (освітньо-науковим) рівнем системних теоретико-методологічних і практичних знань із лінгвопоетологічної проблематики. Викладання навчальної дисципліни вільного вибору аспіранта «Текстотворення у розмаїтті жанрів: когнітивний і лінгвопрагматичний аспекти» має на меті <i>поглибити, систематизувати</i> наявні і <i>створити</i> нові цілісні знання аспіранта про художній текст і текстотвірну креативність його автора на основі найбільш визначальних теоретичних положень із проблематики художнього текстотворення та з позицій сучасних текстоцентричних студій розкрити науковий об'єм поняття «текст / текстотворення»; <i>спонукати</i> до пошуку нових ефективних шляхів розв'язання комплексних проблем в галузі професійної та дослідницько-інноваційної діяльності; <i>сприяти</i> усвідомленню аспірантом необхідності дотримання норм професійної етики, академічної доброчесності та розширення загального культурного світогляду; <i>формувати здатність</i> планувати і вирішувати завдання власного професійного та особистісного розвитку, стратегії власного дослідницького самовдосконалення, необхідні для здійснення науково-дослідної та викладацької діяльності.</p>		

Компетентності, які аспірант набуде в результаті навчання

Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних і створення нових цілісних знань із загальнофілологічних дисциплін (мовознавства, теорії літератури, перекладознавства, семіотики), історії їх становлення і розвитку, сучасного стану й актуальних проблем, новітніх наукових парадигм і методології філологічних досліджень (мовознавчих, літературознавчих, перекладознавчих).

Здатність до оволодіння системним науковим світоглядом, аналізу, синтезу і генерування нових ідей.

Здатність планувати і здійснювати комплексні дослідження на основі набуття універсальних навичок дослідника, зокрема усної та письмової презентації результатів власного наукового дослідження українською мовою.

Здатність до осмислення філософсько світоглядних засад, сучасних тенденцій, напрямів і закономірностей розвитку вітчизняної і світової науки в умовах глобалізації й інтернаціоналізації.

Здатність до наукового пізнання, застосування здобутих знань у практичній діяльності на засадах загальної та спеціальної методології

Здобуття глибинних знань у галузі філології, зокрема засвоєння основних концепцій, розуміння теоретичних і практичних проблем, історії розвитку та сучасного стану наукових філологічних знань, оволодіння

термінологією з досліджуваного наукового напрямку.

Здатність збирати дані для філологічного дослідження, систематизувати та інтерпретувати їх.

Здатність аналізувати філологічні явища з погляду фундаментальних філологічних принципів і знань, класичних та новітніх дослідницьких підходів, а також на основі відповідних загальнонаукових методів.

Здатність розв'язувати широке коло проблем і завдань у галузі філології на основі розуміння їх природи, чинників впливу, тенденцій розвитку і з використанням теоретичних та експериментальних методів.

Здатність до продукування нових ідей і розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності.

Здатність формулювати наукову проблему в галузі філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство), робочі гіпотези досліджуваної проблеми, що передбачає глибоке переосмислення наявних і створення нових цілісних знань та/або професійної практики.

Здатність визначати методологічні засади комплексного філологічного дослідження у сферах мовознавства, літературознавства та перекладознавства, самостійно розробляти й запроваджувати методологію дослідження, яка базується на результатах наукових розвідок, міжнародних стандартах і рекомендаціях. Удосконалювати методи проведення експериментальних досліджень і застосування методів статистичної та кількісної обробки одержаних результатів.

Здатність виявляти спільні та відмінні тенденції в розвитку лінгвістики, літературознавства і перекладознавства.

Здатність використовувати системні знання мови в теоретичному / практичному, синхронному / діяхронному, діалектологічному, стилістичному, соціокультурному, семіотичному аспектах для аналізу та синтезу ідей, задіювати системні знання сучасних мовознавчих, літературознавчих і перекладознавчих студій у власній дослідницько-інноваційній діяльності.

Результати навчання з дисципліни

1. Знати основні категорії тексту, його композицію та архітектоніку, лінгвопоетологічні та когнітивно-прагматичні характеристики текстів різних стилів і жанрів, текстів оригіналу та перекладу (відповідно до спеціалізації).
2. Знати засадничі положення теорії текстотворення у когнітивно-прагматичному аспекті, способи та шляхи інтерпретації тексту, лексичні та граматичні проблеми художнього текстотворення.
3. Проводити аналітичні дослідження (резюмувати, синтезувати) систематизувати, виявляти закономірності та зв'язки між сучасними процесами розвитку лінгвопоетологічної науки і суміжних до неї наук; постійно підвищувати рівень термінологічних знань у відповідних галузях.
4. Аналізувати тексти українською та іноземними мовами різних стилів і жанрів, розпізнавати основні категорії тексту, його композицію та архітектоніку, а також текстотвірні стилістичні та комунікативно-прагматичні характеристики.
5. Демонструвати системне знання основних концептуально значущих термінопонять, провідні лінгвопоетологічні концепції і теорії та використовувати їх при аналізі різножанрових дискурсів.
6. Самостійно відбирати певні (експресивні, нейтральні, логічні) мовні і мовленнєві засоби (фонетичні, морфо-граматичні, лексичні, стилістичні, синтаксичні, прагматичні), які є оптимальними для реалізації комунікативного наміру та адекватними в соціально-функціональному плані ситуації спілкування (усна та писемна форми мови).
7. Планувати і вирішувати завдання власного професійного та особистісного розвитку і самовдосконалення в науково-дослідній та викладацькій діяльності.
8. Демонструвати високу ступінь самостійності, авторитетність, інноваційність у професійній та науковій діяльності.
9. Вільно спілкуватися з питань, що стосуються сфери наукових та експертних знань, з колегами, широкою науковою спільнотою, суспільством у цілому з урахуванням етичних принципів і норм, психологічних особливостей людей, їх приналежності до професійної, національної та інших соціальних груп.

Тематичний план занять

Змістовий модуль 1. Художнє текстотворення: лінгвокогнітивний і прагматичний аспекти. Лінгвонаративні стратегії побудови художнього тексту

- 1.1. *Принципи художнього текстотворення у світлі когнітивно-поетологічних і семіотичних студій.*
- 1.2. *Концептуальні системи автора і читача. Феномен авторської нарративної ідентичності.*
- 1.3. *Когнітивно-нарративна тектоніка художнього дискурсу: нарративні техніки, тактики і прийоми.*
- 1.4. *Лінгвонаративна композитність художнього тексту.*
- 1.5. *Методологічні засади вивчення лінгвонаративного текстотворення (на матеріалі французького художнього дискурсу XVIII—XXI століть).*
- 1.6. *Інтермедіальні механізми художнього текстотворення (на матеріалі французького художнього дискурсу XVIII—XXI століть).*

Система оцінювання результатів навчання

Програмні результати навчання	Методи навчання	Форми оцінювання
<p>ПРН 2. Знати основні класичні та новітні філологічні концепції, фундаментальні праці конкретної філологічної спеціалізації, глибоко розуміти теоретичні й практичні проблеми в галузі дослідження.</p> <p>ПРН 3. Уміти проводити огляд, критичний аналіз, оцінку й узагальнення різних наукових поглядів у галузі дослідження, формулювати й обґрунтовувати власну наукову концепцію.</p> <p>ПРН 4. Обирати адекватну предмету філологічного дослідження методологію, запроваджувати сучасні методи наукових досліджень для розв'язання широкого кола проблем і завдань у галузі філології.</p> <p><i>ПРН 13. Визначати мету власного наукового дослідження, генерувати нові ідеї, мислити абстрактно, адаптуватися до нових умов і ситуацій.</i></p> <p><i>ПРН 14. Формулювати наукову проблему в галузі філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство), та робочу гіпотезу з досліджуваної проблеми.</i></p> <p><i>ПРН 15. Застосовувати принципи організації й проведення комплексних теоретичних і експериментальних досліджень в сфері філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство) з урахуванням відомих наукових розвідок, міжнародних стандартів і рекомендацій.</i></p> <p><i>ПРН 16. Виявляти спільні та відмінні тенденції розвитку лінгвістики, літературознавства й перекладознавства.</i></p>	<p>Методи організації та здійснення навчальної діяльності: словесні (пояснення, розповідь, лекція, бесіда) та практичні; репродуктивні та проблемно-пошукові; самостійної роботи. Методи стимулювання і мотивації навчальної діяльності: дискусія, пізнавальні ігри, створення ситуації інтересу у процесі викладення матеріалу, створення ситуації новизни, опора на життєвий досвід аспіранта.</p> <p>Методи контролю і самоконтролю в навчальній діяльності: усний письмовий, тестовий, самоконтроль і самооцінка.</p> <p>Логічні методи навчання: моделювання, абстрагування, аналізу і синтезу, індуктивний, дедуктивний. Дослідницький метод.</p>	<p><i>Вхідний контроль</i> (як передумова успішної організації вивчення дисципліни).</p> <p><i>Поточний контроль</i> (оцінюється самостійна робота та інші види навчальної діяльності аспіранта; проводиться на кожному практичному занятті та за результатами виконання самостійної роботи та передбачає оцінювання теоретичної підготовки і практичних навичок аспірантів із зазначеної теми (у тому числі самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на практичних заняттях).</p> <p><i>Модульний контроль</i> (оцінювання модульної контрольної роботи).</p> <p><i>Підсумковий (семестровий) контроль</i> (проводиться у формі заліку за обсягом усього матеріалу, визначеного робочою програмою навчальної дисципліни).</p>

Поточний контроль успішності аспірантів здійснюється протягом семестру. Під час опанування навчальним матеріалом оцінюється аудиторна, самостійна робота та інші види навчальної діяльності аспіранта. **Поточний контроль** проводиться на кожному семінарському занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи. Він передбачає оцінювання теоретичної підготовки і практичних навичок аспірантів із зазначеної теми (у тому числі самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на семінарських заняттях.

Поточне оцінювання всіх видів навчальної діяльності аспірантів здійснюється за *накопичувальною системою*.

Система оцінювання результатів навчання аспірантів

з дисципліни «Текстотворення у розмаїтті жанрів: когнітивний і лінгвопрагматичний аспекти»

Види навчальної діяльності аспіранта	Аудиторна навчальна робота аспіранта						Самостійна навчальна робота аспіранта	Модульна контрольна робота
	Тема 1	Тема 2	Тема 3	Тема 4	Тема 5	Тема 6		
							Індивідуальна презентація з обраної лінгвопоестологічної проблематики	
Максимальна кількість балів	5	5	5	5	5	5	20	50

Модульний контроль. Семестровому контролю з навчальної дисципліни «Текстотворення у розмаїтті жанрів: когнітивний і лінгвопрагматичний аспекти» передують написання аспірантами модульної контрольної роботи.

**Критерії оцінювання модульної контрольної роботи з дисципліни
«Текстотворення у розмаїтті жанрів: когнітивний і лінгвопрагматичний аспекти»**

Модульна контрольна робота включає 2 завдання, з яких кожне оцінюється за наступними *критеріями*.
Відповідь на кожне завдання модульної контрольної роботи оцінюється за 25-бальною шкалою.

23-25 балів виставляються за вичерпну, змістовну, логічну та послідовну за викладом відповідь, що містить самостійні судження та демонструє здатність творчого розв'язання завдання.

18-22 бали виставляються за умови, що відповідь правильна, повна, змістовна, послідовна, але містить незначні помилки у викладі теоретичного матеріалу і практичного розв'язання проблеми, рівень самостійності суджень недостатній.

15-17 балів виставляються за умови, що відповідь неповна, схематична, є неточності і помилки в розкритті проблеми, рівень самостійності суджень недостатній.

14 балів і менше виставляється за умови відсутності вичерпаної відповіді на питання, наявності значної кількості неточностей і фактологічних помилок, що свідчить про поверховість знань аспіранта.

Виконане завдання має включати такі складники: обґрунтування актуальності, викладення змісту, висновки.

Максимальна кількість балів за виконану МКР становить 50.

Підсумковий (семестровий) контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчання аспірантів на завершальному етапі вивчення дисципліни.

№ з/п	Форма підсумкового контролю	Види навчальної діяльності аспіранта	Максимальна кількість балів
1.	Передбачений підсумковий контроль – залік	1. Аудиторна та самостійна навчальна робота аспіранта 2. Модульна контрольна робота (МКР) 3. Залік	50 50

Семестровий контроль з навчальної дисципліни «Текстотворення у розмаїтті жанрів: когнітивний і лінгвопрагматичний аспекти» проводиться у формі *заліку* за обсягом усього навчального матеріалу, визначеного робочою програмою навчальної дисципліни, і в терміни, встановлені навчальним планом і графіком навчального процесу.

Оцінювання на заліку здійснюється за національною шкалою, за 100-бальною шкалою і шкалою ЄКТС. На заліку екзаменатор виставляє семестровий рейтинговий бал, оцінку за залік (“зараховано / не зараховано”), кількість балів за 100-бальною шкалою й оцінку за шкалою ЄКТС.

Аспіранти, які мають семестровий рейтинговий бал з навчальної дисципліни 60 і вище, отримують оцінку “зараховано” і відповідну оцінку у шкалі ЄКТС без складання заліку. Аспіранти, які мають семестровий рейтинговий бал з дисципліни 59 і нижче, складають залік.

Якщо аспірант на заліку отримав підсумкову оцінку з дисципліни за національною шкалою “не зараховано”, то, крім цієї оцінки, у відомості обліку успішності йому незалежно від набраного семестрового рейтингового балу виставляється оцінка FX за шкалою ЄКТС і 0 балів за 100-бальною шкалою.

Підсумковий рейтинговий бал	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за національною шкалою
90 – 100	A	Відмінно
82 – 89	B	добре
75 – 81	C	
66 – 74	D	задовільно
60 – 65	E	
0 – 59	FX	незадовільно

На заліку у графі відомості обліку успішності “Відмітка про залік” викладач виставляє:

- оцінку за залік за національною шкалою (“зараховано”);
- кількість балів, що відповідає підсумковому рейтинговому балу аспіранта з навчальної дисципліни (кількість балів за 100-бальною шкалою);
- оцінку за шкалою ЄКТС (A, B, C, D, E).

В Індивідуальний навчальний план аспірант записує точну назву дисципліни (аббревіатури не допускаються), кількість годин і кредитів, підсумкову оцінку з дисципліни за національною шкалою, кількість балів за 100-бальною шкалою і оцінку за шкалою ЄКТС.

<p>Політика курсу</p>	<p>Аспірант вважається допущеним до семестрового контролю, якщо він виконав усі види робіт, що передбачені робочою програмою навчальної дисципліни.</p> <p>Незалежно від форми здобуття третього рівня вищої освіти (очної (денної і вечірньої) і заочної) аспіранти зобов'язані відвідувати аудиторні заняття і проходити всі форми поточного та підсумкового контролю, передбачені робочою програмою навчальної дисципліни.</p> <p>У разі неможливості аспірантам вечірньої та заочної форми здобуття освіти відвідувати всі аудиторні заняття з об'єктивних причин, вони складають індивідуальний графік відвідувань (не менше 50%), а решту завдань виконують дистанційно. Аспіранти погоджують цей графік із викладачем і відділом науково-дослідної роботи. Графік повинен бути затверджений проректором з наукової роботи.</p> <p>Якщо аспіранти денної форми здобуття вищої освіти через поважні причини (хвороба, надзвичайні сімейні обставини тощо) не можуть відвідувати певну кількість аудиторних занять, вони мають їх відпрацювати. Процедура та форми терміни відпрацювання аспірантами денної форми здобуття освіти пропущених занять із навчальної дисципліни визначає кафедра іспанської та французької філології і доводить до відома аспірантів конкретні графіки відпрацювання пропущених занять з дисципліни і критерії оцінювання.</p> <p>Під час роботи над письмовими роботами не допустимо порушення академічної доброчесності. Зокрема: ● використання в роботі чужих текстів чи окремих фрагментів без належного посилання на джерело, зі змінами окремих слів чи речень; ● використання перефразованих чужих ідей без посилання на їх авторів; ● видавання за власний текст купленого чи отриманого за нематеріальну винагороду чужого тексту чи його фрагменту; ● несамостійне виконання будь-яких навчальних завдань (якщо це не передбачено вимогами програми); ● фальцифікація результатів наукової чи навчальної роботи; ● посилання на джерела, які не використовувалися у роботі, ● залучення підставних осіб до списку авторів наукової чи навчальної роботи, участь таких осіб у поточній чи підсумковій оцінці знань.</p> <p>Основні види відповідальності аспірантів за порушення академічної доброчесності: ● повторне проходження оцінювання (контрольна робота, залік тощо); ● повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми; ● відрахування із закладу освіти; ● позбавлення академічної стипендії; ● позбавлення наданих закладом освіти пільг з оплати навчання.</p>
<p>Рекомендована література</p>	<p>Основна:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Бехта, І. А. (2010). <i>Оповідний дискурс в англomовній художній прозі: типологія та динаміка мовленнєвих форм</i> : дис. ... доктора філол. наук. 2. Бовсунівська, Т. В. (2010). <i>Когнітивна жанрологія та поетика</i>. К.: ВПЦ "Київський університет". 3. Бурбело, В. Б. (2013). <i>Комунікація та дискурсивні практики в класичну добу французької словесності (XVII ст.). Структурно-семантичні і когнітивно-дискурсивні парадигми сучасного романського мовознавства</i>. Дніпропетровськ: Інновація. 4. Кагановська, О. М. (2002). <i>Текстові концепти художньої прози (на матеріалі французької романістики середини XX сторіччя)</i>. К.: Вид. центр КНЛУ. 5. Савчук, Р. І. (2016). <i>Французький художній дискурс XVIII—XXI століть у ракурсі наративного текстотворення: лінгвокогнітивний і семіотичний аспекти</i>. К.: Вид. центр КНЛУ. 6. Савчук, Р. (2019). Семіозис авторських наративних технік і тактик у французькому художньому текстотворенні XIX ст. <i>Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету</i>, 126–128. 7. Savchuk, R. (2019). L'intermédialité du texte littéraire : vers une nouvelle méthodologie de recherche interdisciplinaire. « <i>Langues, Sciences et Pratique</i> » : Actes du 3 Colloque international francophone en Ukraine, les 3 et 4 octobre 2019, Odessa, 204–205. 8. Савчук, Р. (2020). Семіотико-нاراتивні механізми творення текстових можливих світів у французькому художньому наративі XX – поч. XXI ст. <i>Актуальні питання гуманітарних наук: Міжсвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка</i>, 28 (3). Видавничий дім «Гельветика», 70–76 https://doi.org/10.24919/2308-4863.3/28.208742 9. Савчук, Р. (2021). Лінгво-нاراتивна композитність французького художнього тексту порубіжжя XX–XXI ст. <i>“Ad orbem per linguas. До світу через мови”</i>. Матеріали Міжнар. наук.-практ. відеоконф. «Світ цінностей і цінності у світі», 13 – 14 травня

2021 р. К.: Вид. центр КНЛУ, 338–340.

10. Савчук, Р. (2021). Інтермедіальна поетика французького художнього нарративу: словесно-візуальні інтеракції. *Інтермедіальність на перетині наукових парадигм: ретроспектива і сучасність*: Матеріали III Міжнародної наукової конференції УАКЛіП / КНЛУ, Київ, 20–21 травня 2021 р. К.: Вид. центр КНЛУ, 24.

Додаткова:

1. Багумян, О. В. (2002). Лінгвокогнітивні особливості текстової ситуації “соціальний захист” у сучасній американській публіцистиці. *Філологічні науки. Ювілейний збірник наукових праць, присвячений 40-річчю факультету іноземних мов*. Суми: Сумськ. держ. пед. ун-т ім. А.С.Макаренка.

2. Гаєва, О. В. (2001). Особливості художньої комунікації з погляду концепції можливих світів. *Вісник Київського лінгвістичного університету*. Серія Філологія, 4(1). К.: Видавничий центр КНЛУ.

3. Савчук, Р. (2019). Лінгвокогнітивні механізми реалізації нарративної стратегії «експресія» у французькому художньому текстотворенні XX ст. *Science and Education a New Dimension*. Philology, VII (58), Issue: 194. <https://doi.org/10.31174/SEND-Ph2019-194VII58-16 68-71>

4. Antoine, G. (1981). Pour une méthode d'analyse stylistique des images. *Langue et Littérature: Actes du VIII-ième Congrès de la Fédération Internationale des Langues et Littératures Modernes*. P.: PUF.

5. Ryan, M.-L. (1991). *Possible Worlds, Artificial Intelligence and Narrative Theory*. Bloomington: Indiana University, Bloomington and Indianapolis Press.

6. Savchuk, R. (2018). The main text-forming strategies in Robbe-Grillet's novel "Dans le labyrinthe": Narrative and semiotic implications. *Lege artis. Language yesterday, today, tomorrow. The journal of University of SS Cyril and Methodius in Trnava*. Warsaw: De Gruyter Open, vol. III (1), 314–362. DOI: <http://10.2478/lart-2018-0009 ISSN 2453-8035>.

7. Savchuk, R. (2022). Narrative Strategy “Focus” and its Frame Modeling in Stendhal’s La Chartreuse de Parme. *The International Journal of Literary Humanities*, Volume 20, Issue 1, 97–106. <https://doi.org/10.18848/2327-7912/CGP/v20i01/97-106>

8. Slama-Cazacu, T. (1961). Langage et contexte. Les problèmes du langage dans la conception de l’interprétation par des organisations contextuelles. *Janua Linguarum*. Séries major 6. The Hague: Mouton.

9. Sperber, D., Wilson, D. (1989). *La pertinence: cognition et communication*. P. : Minuit.

Додаткові ресурси

1. *Base de données terminologiques IATE*. Retrieved from <http://www.iate.europa.eu>.

2. *A Glossary of Contemporary Literature Theory*. (2000). (4-th ed.) Jeremy Hawthorn (Ed.). L.: Arnold, OUP.

5. *Dictionnaire d'analyse du discours*. (2002). P. Charaudeau et D. Maingueneau (ed.). P. : Seuil.

6. *Dictionnaire de critique littéraire*. (1993). J. Gardes-Tamine, M.-C. Hubert (ed.). P. : Armand Colin.

7. *Dictionnaire de linguistique et des sciences du langage*. (1994). J. Dubois (ed.). P. : Larousse.

8. *Dictionnaire des Littératures française et étrangère*. (1992). J. Demougin (ed.). P. : Larousse.

9. *Dictionnaire du Littéraire*. (2002). P. Aron, D. Saint-Jacques, A. Viala (ed.). P. : PUF.

10. *Dictionnaire encyclopédique, chronologie, animations et ressources pédagogiques interactives*. Retrived from www.larousse.fr.

12. *Dictionnaire International des Termes Littéraires*. Retrieved from <http://www.ditl.info/>.